

Bach[®]

ORIGINAL
FLOWER ESSENCES

Obsah

Účel brožury.....	1
Co jsou Bachovy květové esence.....	2
Dr- Edvard Bach a jeho práce.....	4
Příprava a užití	9

Tato brožura je obecným průvodcem seznamující čtenáře se základními informacemi o systému Originálních Bachových esencí a je určena především těm, kteří se s květovou terapií seznamují poprvé.

Bachovy květové esence představují velice jednoduchý a přitom velice účinný systém, který navrácí harmonii našim emocím a tím také našemu celému bytí. Bachovy květové esence obsahují 38 květových esencí, což jsou esence připravené z nejedovatých, planě rostoucích rostlin a stromů. 39. esencí je Krizová esence (Five Flowers Remedy), která se skládá z pěti Bachových květových esencí.

Filozofií tohoto systému je jednoduchost, úplnost a uzdravování sebe samého. Dr. Bach věřil, že fyzické onemocnění je výsledkem emocionální nerovnováhy. Celý život proto strávil hledáním jednoduchého a bezpečného systému léčení, o němž byl přesvědčený, že existuje. To se mu nakonec podařilo. Opustil svou lukrativní lékařskou praxi a celou ortodoxní medicínu a poslední roky svého života strávil léčením svých pacientů pouze za pomoci svých esencí. (Je však nutné zdůraznit, že esence nenahrazují lékařskou péči - ovšem mohou ji krásně podporovat a ovlivněním naší psychiky urychlit uzdravování).

Co jsou Bachovy květové esence

Tvoří ji 38 výtažků z různých květů a rostlin. Pomáhá člověku zvládnout nejrůznější záporné emoce, harmonizovat mysl a tím i nastartovat přirozenou obranyschopnost organismu.

Květové esence pomáhají uvolnit zablokovanou životní energii a uvést ji opět do pohybu. Každý nezpracovaný problém, všechny starosti, strachy a bolesti z minulosti, které člověk utrpěl či někomu způsobil, blokují životní energii a oslabují připravenost člověka postavit se na odpor škodlivým zevním vlivům. Květové esence pomáhají lidem k celostnímu pohledu na věc a způsobují, že se pak stávají otevřenějšími, schopnějšími lépe čelit negativním vlivům. Květy nemají za úkol vymizet psychické a tělesné symptomy, slouží však jako pomocný prostředek k překonávání toho, co tyto symptomy způsobili.

Dr. Bach byl hluboce přesvědčen, že každý člověk má ve svém životě určení nebo úkol, který se rozhodl splnit. Jestliže nedochází k uskutečnění této vnitřní a vnější úlohy, mohou vznikat psychická nebo tělesná onemocnění, anebo se mohou přihodit jiné, těžké životní situace. Tyto originální květové esence pomáhají člověku znovuuvést do souznění tělo, duši i ducha a jsou mu jedinečným zdrojem pomoci k životu v harmonii se svým Já.

Esence jsou čisté, nejsou škodlivé a nemají vedlejší účinky. Nesprávně zvolena esence není tělem energeticky přijata, a proto nemůže způsobit žádné škody. Tato terapie nepotírá to negativní, co v člověku je, nýbrž podporuje jeho pozitivní potenciál. Vysoké kmitání, vibrace různých divoce rostoucích rostlin, které podle Dr. Bacha podléhají tzv. vyššímu "Uspořádání" se přenáší také na člověka, který je užívá. Tento změněný harmonický stav tak umožňuje překonání problémů, výzev života a podporuje zdraví.

Metoda léčení esencemi je založena na přírodních a fyzikálních zákonech a zahrnuje také v sobě nejnovější poznatky z výzkumu vědy v oblasti kvantové fyziky, psychoneuroimunologie, molekulární chemie a hlubinné psychologie. Tato terapie nezná kontraindikace, nevytváří závislost a nemá vedlejší účinky. Je to moderní způsob léčby přírodními prostředky. Léčivé esence z květů, minerálů, barev a různých ekosystémů jsou pro člověka mimořádně užitečné.

Bach byl přesvědčen, že tělo má vrozenou sílu léčit samo sebe, ale že dlouhodobá obava nebo strach uzdravení zabraňují a zpomalují rekonvalescenci. Léky nejsou tedy zaměřeny přímo na fyzické obtíže, ale spíše mají za cíl zlepšit stav mysli pacienta. Jakmile je obnoven duševní klid, životní síly mohou volně plynout a umožnit tělu, aby se uzdravilo. Sám Bach o svých esencích napsal: „Určité divoce rostoucí keře a stromy vyššího řádu mají sílu zvýšit svým vyšším chvěním lidské chvění a otevřít naše kanály pro poselství našeho duchovního Já, zaplavit osobnost všemi ctnostmi, které potřebuje, a vyplavit tím charakterové nedostatky, které jsou příčinou našich bolestí. Neléčí tak, že by přímo napadly nemoc, ale tak, že zaplaví tělo krásným chvěním našeho Vyššího Já, v jehož přítomnosti se nemoc rozpustí jako sníh na slunci.“

Dr. Edvard Bach a jeho práce

Dr. Edward Bach (1886-1936) byl anglický lékař, homeopat a autor mnoha lékařských textů. Je známý především kvůli jeho práci s léčivými rostlinami a zanecháním jeho celoživotního díla známého jako "Bachovy květové esence"

Edward Bach se narodil 24. září 1886 v Moseley nedaleko Birminghamu v opatství Warwickshire v rodině továrníka. Už jako mladý chlapec se cítil spjatý s přírodou, kde trávil hodně času procházkami, trampováním a objevováním nových míst ve svém oblíbeném Walesu. Tato láska k přírodě a všemu živému v ní ho provázela pak po celý život a stala se jeho životním posláním.

Po skončení studií na Winterloe Scholl v Moseley se Bach rozhodl studovat medicínu, protože v ní viděl největší možnost, jak nejlépe uplatnit svou vášeň pro přírodu ve prospěch zdraví lidstva. Vzhledem k tomu, že nechtěl zatěžovat finanční rozpočet rodiny nákladným studiem medicíny, rozhodl se nejdříve pracovat v továrně svého otce, aby si na studium přivydělal. Tři roky se podílel na prodeji výrobků z otcovy slévárny. Byl to čas, ve kterém poznával jinou stránku života - sblížil se s dělníky a viděl, jaký způsob života i osud této lidé sdílají.

V roce 1906 nastoupil jako student na univerzitu v Birminghamu a roku 1912 ukončil svá studia medicíny v Londýně na University College Hospital s diplomem MB a později v roce 1914 s lékařským diplomem - Diploma of Public Health (D.P.H.Camb.). Již v době studií se u něj objevovaly menší zdravotní potíže, ale jeho touha po poznání a objevování nových souvislostí mezi nemocí a zdravím mu nedovolovala příliš se zabývat vlastní fyzickou slabostí. Spíše naopak - svou slabost se snažil překonat prací, která mu přinášela ohromnou radost a vnitřní naplnění. V té době pracoval v nemocnici, kde zakončil svá studia, jako bakteriolog.

V roce 1913 při své práci v laboratoři zkolaboval vinou vnitřního krvácení a musel se podrobit vážné operaci. Po této události mu lékaři dávali jen

malou naději na přežití, pouze několik měsíců. Bach ale nebyl ochoten se s touto skutečností smířit, protože sám v sobě cítil, že před ním stojí ještě veliká práce a že jeho osud ještě není zcela završen a naplněn. Věděl, že chce pomáhat trpícím lidem a své poznatky o přírodě předat dál do rukou těm, kteří se chtějí oprostit od utrpení a žít ve zdraví a radosti. Věděl, že i když vystudoval medicínu, nebude to klasická lékařská věda, co ho povede v další práci, nýbrž znalosti přírody a jejích zákonů, jež mu stejně jako pozorování způsobu života a lidského jednání otevrou bránu k dalším objevům. Velice brzy zjistil, že u každého pacienta se objevují jiné reakce na stejnou nemoc a stejný způsob léčby určité nemoci vyvolává u každého pacienta rovněž odlišné reakce. Proto se v jeho praxi stalo prioritou léčení člověka, jeho individuality. Neúnavně nadále pozoroval své pacienty, studoval a porovnával všechny tehdy dostupné informace, aby se mohl co nejvíce přiblížit pravé podstatě lidského utrpení a dokázal ji naprosto vyléčit. Individualita člověka se stala hlavním motivem jeho lékařské práce.

Po uzdravení ze své nemoci pracoval dr. Bach dále krátkou dobu jako patolog a bakteriolog. V březnu 1919 pak nastoupil do Londýnské homeopatické nemocnice. A právě zde se seznámil s prací Samuela Hahnemanna. V Hahnemannově Organonu našel potvrzení, že střevní bakterie, které on sám již objevil a definoval, jsou identické s Hahnemannovým popisem psoriatického miasmatu. To vedlo Bacha k přípravě homeopatických očkovacích látek, které používal pro své pacienty. Takzvané homeopatické nosody se podávaly orálně (do té doby se veškeré očkovací látky aplikovaly pouze injekčně) a brzy vynesly Bachovi velkou popularitu a uznání u jeho kolegů. Bach tyto očkovací látky rozdělil do sedmi skupin – každá bakteriologická skupina je definována osobnostními kvalitami člověka a ke každé této skupině je přiřazena jedna nosoda (očkovací látka). Bachovy nosody jsou známé a v medicíně se používají dodnes.

Dr. Bach se však s tímto úspěchem nespokojil. Jeho touha a vášeň ho hnaly dál objevovat a poznávat souvislosti mezi náladou člověka a jeho nemocí, mezi disharmonií v duši a projevem této disharmonie na těle v podobě nemoci. Věděl, že v této oblasti na něj čeká ještě hodně práce. Ve své ordinaci na Harley Street v Londýně se ještě intenzivněji zabýval zkoumáním lidské psychiky, nálad a postojů a hledal vhodné přírodní prostředky k léčení svých pacientů. Zjistil, že ne všemi nosodami může léčit chronické nemoci. Proto hledal dál další „čisté přírodní“ prostředky, jimiž by mohl nemocným a trpícím navrátit radost a naději do života. Své poznatky předával dál i svým kolegům na různých přednáškách a homeopatických kongresech a psal odborné články do časopisů. V roce 1925 napsal se svým kolegou dr.

Charlesem E. Wheelerem pojednání o chronických nemocech (Chronic Disease - a Working Hypothesis). V polovině dvacátých let minulého století byl dr. Edward Bach jedním z nejvyhledávanějších londýnských lékařů. Pro něho samotného ale tento úspěch moc neznamenal.

Když kolem roku 1930 jeho lékařská praxe dosahovala vrcholu, rozhodl se svou ordinaci a laboratoř v Londýně prodat, odstěhovat se úplně na venkov, do svého oblíbeného Walesu a v tichu a klidu přírody dále hledat přírodní léčebné prostředky. Pozorování lidí, jejich projevů a chování, ho vedlo k tomu, že hledal rostliny, které by svými energetickými vibracemi odpovídaly lidským náladám a reakcím a působením své energie byly schopné tyto náladu a stavy korigovat. Byl přesvědčen, že když člověk odstraní ze své duše špatné postoje, přiblíží se svému vnitřnímu štěstí a posléze i úplnému uzdravení. V rostlinách viděl sílu, kterou příroda poskytuje lidem, aby žili v harmonii se sebou samými a tím pádem i se svým okolím. Ještě za své londýnské praxe - v roce 1928 objevil účinky rostlin Mimulus, Impatiens a Clematis. Z nich připravené esence se při léčbě ukázaly jako velmi efektivní.

V roce 1930 napsal své známé dílo *Uzdrav se!* (Heal Thyself), ve kterém na svou dobu opravdu nekonvenčním a naprosto revolučním způsobem podal nástin pravých příčin nemocí. Začátkem minulého století bylo lidstvo opravdu nadšené a pohlcené všemi novými objevy na poli medicíny a techniky – a zdálo se, že to bude rychle rozvíjející se technika, která přinese lidstvu osvobození od útrap. Bach ovšem právě naopak (a správně!) - proklamoval návrat k jednoduchosti, k přírodě, k přírodním léčebným prostředkům a vyzdvihoval vysoké duchovní hodnoty – tam viděl sílu pro zdraví a svobodu člověka. Na svou dobu to byly neskutečně revoluční myšlenky, které i o století později, v naší dnešní zrychlené a přetechnizované době mají pořád své uplatnění a dokonalý smysl.

Bach žil jistou dobu na různých místech Walesu (v Cromeru, v Abergavenny), dokonce se v roce 1932 krátce vrátil do Londýna, kde napsal další významné pojednání *Osvobod' se!* (Free Thyself), ve kterém se snažil, jak sám uvedl, podat jednoduchý a srozumitelný náčrt skutečného smyslu života a těžkostí, provázejících lidský život, které jsou však jen výzvou k hlubšímu chápání vlastního duchovního bytí. Rozebírá zde i prostředky, které tyto těžkosti mohou napravit, ne-li úplně odstranit. Ve stejném roce napsal rovněž *Dvanáct léčitelů* (The Twelve Healers), dílo, v němž rozebral

kvality jednotlivých květů a z nich vyrobených esencí v souvislosti s lidskými emocemi a postoji.

V roce 1934 se Bach přestěhoval do Sotwellu v Oxfordshiru, nejdřív do Wellsprings, později do Mount Vernonu, který pak dodnes zůstal sídlem známého Bachova centra. Nadále neúnavně pracoval, objevoval nové rostliny, připravoval z nich esence, psal články do různých časopisů, přednášel, ošetřoval pacienty, kteří k němu docházeli z blízkého okolí. Jeho intuice a senzitivita byly vysoce vyvinuté – stačilo, aby si položil na jazyk nějakou rostlinu, a dostavily se u něj symptomy, které tato rostlina zprostředkovávala skrze svou energetickou hodnotu či své vibrace. Zájem o jeho práci narůstal, pacienti žádali esence i z jiných míst, a tak se dr. Bach rozhodl požádat o spolupráci homeopatickou lékárnu Nelsons v Londýně. S mateřskou tinkturou, kterou sám ručně připravil, přijížděl vždy vlakem z Oxfordshiru do Londýna a v Nelsons byla tato tinktura dál rozlévána do takzvaných zásobních lahviček. Z této přátelské spolupráce se nakonec stala tradice, která přetrvává až do dnešních dnů. Mateřská tinktura pro originální Bachovy esence se pořád ještě připravuje ručně v Bachově centru v Mount Vernonu z květů a rostlin tamější zahrady, načež ji homeopatická firma Nelsons v Londýně za dodržování stanovených předpisů a návodů podle dr. Bacha rozděluje dál do zásobních lahviček, které se distribuují do celého světa.

V roce 1935 objevil ještě dalších 19 rostlin, ze kterých připravil nové esence. Začátkem roku 1936 považoval Bach svou práci na hledání správných rostlin pro uzdravení člověka za naplněnou a dokončenou. Uvedl do života jednoduchý a účinný způsob, jímž si lidé mohou sami pomoci zbavit se svých neduhů a tíhy a otevřít se radosti a zdraví. Ještě nikdo předtím necharakterizoval tak jasně a srozumitelně lidské emoce a postoje - a zároveň podal jednoduchý návod (a to doslova) k tomu, jak žít ve vnitřní harmonii a spokojenosti.

Dvacátého sedmého listopadu 1936 Bach v nedalekém městečku Didcot umírá. V úmrtním listu je jako příčina smrti uvedeno srdeční selhání.

Příprava a užívání

Příprava

Lahvičku o obsahu 30 ml, nejlépe tmavou, naplníme ze tří čtvrtin pramenitou vodou (ne destilovaná) a z jedné čtvrtiny alkoholem. V zimě není alkohol nutný, anebo je možné jej nahradit jablečným octem. Přidáme 2 kapky koncentrátu. Pořádně protřepeme.

Užívání

Vnitřně, popř. ve formě obkladů nebo koupelí. Vnitřně 4 kapky 4x denně nakapat na nebo pod jazyk, nedotknout kapátkem se jazyka (z důvodu kontaminace kapátka). V akutních případech 4 kapky každých 30 minut do nápravy. Během dne nakapat 4 kapky do jakéhokoliv pití a postupně popíjet během dne. Taktéž je možné nakapat 4 kapky do tekutých jídel jako jsou např. Polévka apod.

